

[Landbrugsministeren.]

giver fortjeneste, men tab. Derfor gælder det vel for Oxexport stort set, at hvad de tjener i Tyskland, sætter de til på andre markeder, og det kommer på den måde indirekte landmændene til gode. Det gælder vel ikke helt for de private eksportører, som er nævnt her; for nogle af dem gælder det, men næppe for dem alle. Men inden vi går til foranstaltninger her, er det nødvendigt — og det er vel nok den væsentligste grund til, at jeg ikke har fået nogen indstilling — at vi er sikre på aftagerlandenes reaktion, hvis vi pålægger sådanne afgifter, og skulle det føre reaktioner med sig fra Tysklands side, så at man dér til gengæld pålægger en importafgift, ja, så ville det ikke være nogen særlig heldig udvikling.

Derfor må jeg, inden der kan ske noget her, for det første have en indstilling, og for det andet være nogenlunde sikker på, at afgifter som de omtalte ikke medfører reaktioner fra Tysklands side. Under den forudsætning er jeg tilhænger af, at der pålægges afgifter til udligning af den prisforskel, som der vitterlig er i dag mellem priserne herhjemme og priserne i det land, hvortil vi sælger vor største produktion.

H. C. Toft: Jeg forstår, at den højtærede landbrugsminister ikke har fået nogen indstilling fra Oxexport, altså eksportudvalget, og jeg må så beklage, at der ikke er taget noget initiativ i så henseende. Der har dog været drøftelser mellem landbrugsministeren og landbrugets eksportorgan på det pågældende område. Den højtærede landbrugsminister nævnte, at Oxexport brugte de fortjenester, de fik hjem ved salg til Tyskland i forhold til de lave priser på det danske marked, til at rømme markerne. Det var udmærket, hvis der var tilstrækkelige midler til at rømme markerne, for så ville nok normalt opkøb på eksportmarkedet også finde sted. Men man har konstateret, at der ofte står op til flere hundrede kreaturer tilbage uopkøbt efter kreaturmarkedets slutning. Derfor synes jeg, der i allerhøjeste grad er grund til nøje at undersøge, om det ikke vil være muligt at skaffe flere midler til at støtte opkøbet, således at man på eksportmarke-

derne kan komme i gang med konkurrence i opkøbet.

Den højtærede landbrugsminister gav udtryk for frygt for, at man i Tyskland, hvis vi pålagde eksportafgift over for landet, skulle reagere derimod. Hvis det kan tænkes, synes jeg, man i Tyskland kan have lige så god grund til i dag at reagere over for den avance, eksportørerne får. Når det er sådan, at priserne på det danske marked ikke fremkommer ved en naturlig priskonkurrence i opkøbet, kunne man risikere, at de tyske importører og Tyskland lige så vel reagerede over for disse høje avancer som over for en eksportafgift.

Landbrugsministeren (Skytte): Det, jeg sagde om frygt for en tysk modreaktion, var noget, jeg gengav som en grund hos dem, jeg har forhandlet med, til, at de endnu ikke var kommet med nogen indstilling. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan Tyskland i en given situation vil reagere. Jeg synes bare, vi skal være sikre, inden vi laver noget, som måske i givet fald ikke bliver til nogen fordel for landbruget.

I øvrigt behøver jeg ikke at gøre det ærede medlem opmærksom på, at vi ikke har statshandel med kreaturer, og jeg behøver heller ikke at gøre det ærede medlem opmærksom på, at der ikke her i tinget var ubetinget tilslutning til, at jeg skulle have helt ubegrænsede bemyndigelser. Så vidt jeg husker, var det ærede medlem en af de ivrigste modstandere af, at jeg skulle have det. Men det fører netop med sig, at jeg må handle efter bemyndigelseslovens ord og ånd; det har jeg gjort hele tiden, og det agter jeg også at gøre fremover.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Kristensen* (Ålborg) til handelsministeren:

„Hvorledes bedømmer ministeren mulighederne for at holde forretningerne fuldstændig lukket juleaftensdag?“

Peter Kristensen (Ålborg): Der kan vel siges at være en aktuel baggrund for at stille det spørgsmål til den højtærede handelsminister, hvorledes ministeren bedøm-